

Η ΜΑΣΤΙΓΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΕΙΣ ΚΑΙ Η ΛΩΠΟΔΥΤΡΙΕΣ

Σε πόσες κατηγορίες διαιρέονται οι πελάτες. Οι ντέτεκτιβ των μεγάλων καταστημάτων. Μερικές περιπτώσεις κλεπτομανίας στο «Πρεντάν». Τι κλέβουν ή όριστεκράτισες. Η άφηγήσεις ένας ειδικού ντέτεκτιβ. Τά πιστοποιητικά των κλεπτομάνων. Στάχανακευφιστήρια. Τ' άδεια περτοφοίλια. Περιεργά άνεκδοτα, κλπ.

ΛΑ τά μεγάλα καταστήματα του Παρισιού, τού Λονδίνου, της Νέας Υόρκης διαιροῦν τή πελατεία τους στις έξης κατηγορίες: Πρώτα στους καλύτερους πελάτες, σ' έκεινους δηλαδή που πραγματίζουν κατ' εύθειαν στο ειδικό τμήμα του καταστήματος για νά βροῦν έκεινο πού θέλουν ν' άγοράσουν, ζητούν νά δούν ουδέ τρία είδη, διστάζουν λίγα δευτερόεπιπτα στήν έκλογή κατ' τέλος διαλέγουν, πληρώνουν καὶ φύγουν. «Άμεως κατόπιν στούς αναποφάσιστους, πού δέν είναι βέβαια καὶ πελάτες, μά είνε τρομερά χασομέρδες, άρχιζουν τάξιδες συζήτησης μὲ τὸν ὑπάλληλο τοῦ καταστήματος γιὰ τὸ είδος πού θέλουν ν' άγοράσουν. «Επειτα, στοὺς ἀπατητικούς, ή μᾶλλον στις ἀποτικτικές, ποὺ θέλουν νά δούν διό το είδη καὶ νά δοκιμάσουν δύο ή πάραχον στὸ κατάστημα! Τέλος δὲ στίς κακές πελάτισσες: σ' έκεινες δηλαδή που δέν έχουν σκοπὸν νά ψωνίσουν τίποτε καὶ λικανωτάμον μόνο τὴ γυναικεία περιέργειά τους. «Ορίστε μιὰ τέτοια σκηνή:

— Δείξτε μου, σάς παρακαλῶ, μερικές δαντέλλες...

«Η πολιθτρία τοσακέται νά περιποιηθῇ τὴ κομψὴ καὶ εὐγενικὴ κυρία. Τριάντα δύο σαράντα σχέδια δραβιδίσουν αἱμέως ἀπάνω στὸν πάγκο. Κανέντα δύμα δεν δρέσσει τῆς κυρίας.

— Δέν έχετε όλα; ωράει...

καὶ άρχιζει τὶς κρίσεις, τὶς ἐπικρίσεις, τὰ σχόλια καὶ τοῦ κόσμου τὶς φυλαρίες! «Όταν τέλος ἡ πωλήτρια υπάρχει απὸ μιάώρα, κατεβάσει δύλα τὰ κουτιά τοῦ μαγαζιού, ή κυρία δηλώνει μεριφόρων περιφρονικό ύφος:

— Ξέρετε, είδας όλουν φθηνότερες καὶ καλύτερες δαντέλλες..

καὶ φέγγει. «Ακούτε; Φεύγει!...

Μά ἕκτος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς χαρακτηριστικούς τύπους τῶν πελατῶν, υπάρχουν ἐπίσης καὶ δυο ὄλλες περιφέμες κατηγορίες, στὶς οποίες ἀνήκουν μόνο γυναικεῖς, μόνο πελάτισσες: Αὐτές εἶναι καὶ κλεπτομανεῖς καὶ ἡ λωποδύτριες!

Η κλεπτομανία έχει ἀποδειχθῆ πειστὸν τοὺς νευρολόγους καὶ τοὺς ψυχιάτρους διτὶ είναι μιὰ ἐπικινδυνὴ ἀρρώστεια, ή όποια κυριεύει πολλές γυναικεῖς καὶ τὶς ἀναγκάζει νὰ λεπτατοῦν κυριολεκτικῶς τὰ καταστήματα. Δὲν έχαριστοῦνται ποτὲ ν' ἀγοράσουν ἔνα πρᾶγμα. Προτιμοῦν νά τὸ κλέψουν! Απὸ μιὰ τελευταῖς στατιοτικῆ, βλέπουμε διτὶ μονάχα στὸ Παρίσιο συλλαμβάνονται κάθε χρόνο 2.000 — 3.000 κλεπτομανεῖς! «Ολες τοὺς εἶναι τιμένεις κομμότατα καὶ ἀνήκουν στὶς καλύτερες οἰκογένειες τοῦ Παρισιού. Ποτὲ σχεδὸν δὲν είνε γυναικεῖς τοῦ λαοῦ. Κι' αὐτὸν είνε πολύ περιέργο...

* * *

Αὐτή λοιπόν ή ἀρρώστεια δινάγκασε δύλα τὰ μεγάλα καταστήματα νὰ λάβουν τὰ μέτρα τους καὶ νὰ ὠργανώσουν μιὰ ὑπερεσία ἀπὸ έξησκημένους ντέτεκτιβ, οἱ όποιοι κυκλοφοροῦν ἀδιάφοροι ἀνάμεσα στὸ πλήθος τῶν πελατῶν καὶ παρακολουθοῦν ἀγνούτως τὶς κινήσεις τους. Δὲν τοὺς ξέρει δέ κανεὶς, ἔκτος ἀπὸ μερικούς ἔμπιστους ὑπαλλήλους τοῦ καταστημάτος. Νά μιὰ τέτοια σκηνή, ποὺ συ-

«Η γυναίκα μὲ τὰ... τρία χέρια! Μιας Παριζίνας λωποδύτρια, ποὺ χρηματοποιεῖται ένα φεύγοντι χέρι, γιὰ κάρι κρύψῃ τὸ ένα στὸ δικά της κάτω ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι τῆς καὶ νά τὸ βάζῃ σ' ἐνέργειαν τὴ στιγμὴ τῆς κλοπῆς...

νέθη ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἔξω ἀπὸ ἔνα μεγάλο Παρισινὸ κατάστημα:

— Ενε ταξιδεύει στὸ πεζοδρόμιο. Μιά κυρία βγαίνει ἀπὸ τὸ κατάστημα καὶ ὁνίγει τὴν πορτιέρα τοῦ ταξιδεύει, διτὸν ὀλαρχαντάριο χέρι τὴ σταματάει ἀπότομα,

— Συγνώμη, κυρία, ἐλάτε μαζύ μου.

Η κυρία γυρίζει νά δῆ ποιός είναι αὐτὸς ποὺ τῆς μίλησε. Μά γιατὶ έχει χάσει τὸ χρώμα τῆς;

— Δέν σᾶς, γνωρίζω, κυρίε! τὸ ἀπαντάει λιγάκι ταρσημένη.

— Ελάτε μαζύ μου! τῆς ξανακάει ὁ ζηγνωστός.

— Τοιού λαζάρου, τραυλίζει ἡ κυρία.

Σ' ἔνα νεύμα τοῦ ζηγνωστοῦ, τὸ ταξιδεύει φέυγει ὁδειο...

— Δέν σᾶς καταλαβαίνω...

— Παρακαλῶ, δικολούθησε μέ...

— Μὲ ποιό δικαίωμα;

— Μὲ τὸ δικαίωμα ποὺ έχει κάθε ἀστυνομικός νά συλλαμβάνῃ τὶς λωποδύτριες!

Η κομψὴ κυρία κοκκινίζει, χαμηλώνει τὰ μάτια τῆς καὶ καταλαβαίνει διτὶ έχασε τὸ παιγνίδι! Στὸ ἀστυνομικό τημῆμα τῆς γίνεται ἡ σχετική ἐρεύνη ἀπὸ μιὰ γυναίκα τῆς ἀστυνομίας. Σὲ λίγο, πάνω στὸ τραπέζι, ἀρδαζούνται δύο ζευγάρια μεταξεώτες καλτσες, ένα μπουκαλάκι μὲ ἐκλεκτὸ δρωμά, ἔνα μεταξωτό φύρεμα καὶ δύο μεταξωτά «τιτσούσι».

Η κυρία προσπαθεῖ νά δικαιολογηθῇ:

— Δέν φταιλι ἔγω!... Δέν τὸ ἔκαστα ἐπίτηδες... Είμαι ἀρρωστη! Ορίστε τὸ πιστόπιστικό μου...

Κι ἀλήθεια, ένας γνωστὸς ψυχίατρος τοῦ Παρισιού βεβαίωνται διτὶ ἡ βαρόνη ντὲ Μπρισσάκ πάσχει ἀπὸ κλεπτομανία!

Οἱ ἀστυνομικοὶ τότε ἀφήνουν ἐλεύθερη τὴν κομψὴ βαρόνη, γιατὶ ὁ νόμος δὲν προβλέπει τὴν τιμωρία τῶν κλεπτομανῶν κι' ἐπιστρέφουν τὰ κλοπιμάται στὸ κατάστημα.

Ο φίλος μου Σάρλ Λαρόκ, δικαλύτερος ντέτεκτιβ τοῦ καταστήματος «Πρεντάν», μοῦ διηγήματος ένα βράδυ μερικές ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέροντες περιπτώσεις κλεπτομανῶν τις διατάσσεις, τὶς διποιεὶς καὶ θάσιμερά!

— Τὸ διάριευμα τῆς 22 Φεβρουαρίου τοῦ 1930, ή σύνγονος τοῦ βιομηχάνου Ζάκ Ντυπον τοπεῖται ἀπὸ τὸ πολυτελές ἀμάξι τῆς καὶ μῆπηκε στὸ «Πρεντάν». «Ολίδι θεραπεύει έπειταν νά τεθοῦν στὶς διατάγεις τῆς. Η βαρόφη καὶ Ντυπον διάλεξε ἔνα σωρὸ εἰδή τῆς τουαλέτας, διευθύνθηκε στὸ ταμεῖο, πλήρωσε κι' ἐφυγει πάλι μὲ τὸ διοι ἐπίσημο υφός. Η Ντυπον ήταν ἀπὸ τὶς τακτικές πελάτες τοῦ «Πρεντάν». Μά ήταν καὶ φούσερη λωποδύτρια. Τὴν τελευταῖς φοράς, μαζύ μὲ τὸ όλλα εἴδη, ἐγκέπει κρυδό, χωρὶς καὶ τὴν πληρώση, μιὰ πολυτελές πουντριέρα, ένα ζευγάρι γυντία καὶ μιὰ τσάντα! Τὴν παρακολούθησα λοιπόν, μά δὲν τὴν συνέλαβα. «Οπως σᾶς ἀνέφερα, ήταν τακτική πελάτισσας μάς καὶ γι' αὐτὸν πήγα στὸ γραφεῖο τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ παρουσίασα τὸ λογαριασμὸν τῶν... κλοπιμάτων. Κι' έκεινος πλήρωσε, διήλων νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Στὶς 15 Μαρτίου τοῦ 1931 πάλι, η δεσποινὶς Μαριέ, ντὲ Ροσέλ, ή κόρη τοῦ γνωστοῦ Παρισιού χρηματιστοῦ Λουΐ ντε Ροσέλ, ή διποία ἐρ-

χόταν στο «Πρεντάν» έπι μια έθομοάδα συνεχώς, δίχως ν' αγοράζη τίποτας άγριόσας τέλος ήταν «κραγιόν» για τά κεχίλι κι' επιμάχηκε ν' άνεβή σ' αύτοκίνητο της, δταν... ύποχρεώθηκαν νά την συλλάβω! Είχε ξεχάσει νά πληρώση μιά γούνα φρενάρ», άξιας 10.000 φράγκων, την όποια είχε κρύψει κάτω από το βαρύτικο μαντήλι της. Η δεσποινής τέ Ροσέλ δώδηγμη θήλη πόστον στό δάστυνομικό τημήσα. Από της άνακρισίες δύμως έξαρκισθηκε διά της ίδιας αρχής κι' διά της ίδιας πέσει στά χέρια έννος ουρανούντων άριστοκράτη παπούδην, διά της ίδιας νά «έργαζεται» για λογαριασμό του!... Ή Μαρίζ τέ Ροσέλ είχε λεηλατήσει με μιά θαυμαστή πράγματι έπιδειξιτά ήταν σαρών κοσμηματωλεία κατά τη περισσότερα μεγάλα καταστήματα του Παρίσιου!...

Στις 25 Νοεμβρίου ήταν ίδιου χρόνου, μια πολύ γνωστή «βεντέττα» τών ουρθυμάων κύκλων της Μονμάρτρης, ή λουλού Σαρμέζ, έπεικερθηκε τό «Πρεντάν», συνοδευόμενή από τόν τραπεζίτη Πώλ Μοριέ. Ή Γαλλίδα χορεύτρια άναστάτωσε δύο τό κατάστημα, πήρε τέλος ήταν χευάρια γάντια κι έτοιμασθηκε νά φύγη. Μα στην έξιδο του καταστήματος, άναγκάστηκα νά την σταματήσω. Ο Πώλ Μοριέ έγινε κατακόκκινος από τό θυμό του.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε.

— Η δεσποινής έχεισα νά πληρώσει τά πράγματα, που έχεις κρύψει κέφτη στη γούνας της! του διπάντησα.

Ο τραπεζίτης τά έχεις, όλλαξ δύλα τά χρώματα της Ιριδος, τέλος άναγκάστηκε νά συνδεύσει τή φίλη του στήν... δάστυνομία. Πράγματι δε ή λουλού Σαρμέζ είχε κλέψει έννα σωρό μεταξιά ειδή τουαλέτας, τά δησοις είχε κρύψει σε ειδικές τσέπες στή φόρδα του μαντήλη της. Κι ο δυστυχής τραπεζίτης, γιατί ν' απόφυγη τό σκάνδαλο, άναγκάσθηκε νά πληρώσῃ την άδια τους.

— Ήταν κι' αύτή μιά κλεπτομανής...

— Έκτος δύμως δπτ' αύτες τίς άνεπιθυμητές έπισκεπτριες τών μεγάλων καταστημάτων, υπάρχουν, δύπωροι, διά της λωπούδης. «Ένας ίδωτικός δάστυνομος τών μεγάλων Παρισινών καταστημάτων του «Λούθρου», ή Μαρίζ Πράις, μού έλεγες έτι ύστερα από κάθε μεγάλη κοινική συγκέντρωσι στά σαλόνια του καταστήματος, καλούν τους ύδοσυλικούς γιατί νά έπισκευάσουν τά...» *W. C.* «Ολες ή σωληνίες τους είνε φραγμένες από μέσεια πορτοφόλια κι' άδειας τσαντάκια. Καταλαβαίνετε τώρα τί συμβαίνει. Η λωπούδης ή όποιες τά έκλεψαν από διαφόρους πελάτες, δάσιεισαν τό περιεχόμενό τους στήν τοπή τους κι' έπειτα τά έξαρσιν ένας μ' αυτόν τόν πλαύσιτο τρόπο. Κάποτε βρέθηκαν 30 τσαντάκια σ' ήταν μόνο διαμέρισμα *W. C.*

— Ποιες είνε ή πιο έπιτηδειες λωπούδητριες; ρώτησα τόν άστυνομικό.

— Ή «Αγγλίδες! μού διπάντησε. «Δουλεύουν» μέ μιά μέθοδο, μέ μιά δασφάλεια καταπληκτική. Η Παριζιάνες δώστοσ είνε έκλεκτικές. Στό πρώτο στάδιο τό έπαγγέλματος, κλέβουν μικρά δάντικεινα, κάπτουν κι γάντια, που κρύθουν εικοκαλα. Μιά έξηκημένη δύμως λωπούδητρια, μπορεί νά κλέξη κι' ένα δάλκητρο πότι μεταξωτού.

— Κι' οι άνδρες; τόν ρώτησα περιεργος.

— Οι άνδρες; έκανε κατάπληκτος δάστυνομικός. Τί δουλειά έχουν οι άνδρες σ' αύτά τά καταστήματα; «Άν έρθη κανείς ός έκει, έρχεται γιατί νά κλέψει. Είνε τό θέμα της γυναίκας του κι της φίλης του. Έρχεται γιατί νά πληρώσει τό λογαριασμό». Άλλωστε ή κλεπτομανία είνε κατ' έδοχην γυναικειά δάρωστεια!

Τά ίδιες λοιποί έπισκεπτροι συμβάνουν καθημερινών κατ στό Λονδίνο κατ στή Νέα «Υόρκη, γιατί ή κλεπτομανία έχει διαδοθή σ' όλο τόν κόσμο. Είνε ή δάρωστεια, από την δησοις όποφέρουν άκομη κι' ή γυναίκες τών Αμερικανών «βασιλέων»!

ZEO ΓΚΑΣΚΩ

ΠΕΡΣΙΚΑ ΓΝΩΜΙΚΑ

«Οσο κι' άν δείρεις ήταν γαϊδουρή, ποτέ δεν θά τό κάνης μέλογο.

* * *

«Αν είσαι δρυνίθα, γέννα αιγάλη, κι' άν είσαι κόκκορας, λάλα!

* * *

Δέν μπορεῖ ποτέ νά ξιντήσῃ ήταν κομισμένος ήταν άλλο κομισμένο!

* * *

Σ' έκεινον πού διψάει, μιά σταγόνα νερού άξειςει περισσότερο από ένα σασκού μαργαριτάρια.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

34^η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδισαντες δριθμοί)

Στις 6 μ. μ. της περασμένης Τετάρτης 18 Ιουλίου έγινε εις τά Γραμματεία μας ή 34η κλήρωσις διά την διανομήν τών δώρων τού Εβδομαδιαίου Λαχείου τού «Μπουκέτου», παρισταμένων πολλών δημιουργώνων κατ' έκλεκτον κόσμου. Από τήν κλήρωσίδα, εις τήν δύον είχον τεθῆ στήν άριθμοι, οι δημιουργές της είχαν πάρει τού «Μπουκέτου», ή διέθετονταν κατά σειράν ή έξις άριθμοι:

Ο άριθμός 18001, ή δύον κερδίζει τού «Μπουκέτου».

Οι κάτιθι δέννα άριθμοι, οι δύον κερδίζουν μάνα δύλιον τού περιήρμου μυθιστόρημας τον Πώλ Φεβάλ «Ο Κατεάν Φάντασμα»: 1825, 13529, 11012, 15088, 22357, 17938, 12214 και 23725.

Επίσης πάντες οι άριθμοι οι ήληγοντες είς 01 (ήτοι εις τά δύο τελεταία πρινία τού 1ου άριθμου 18001), κερδίζουν άνα δύλιον τού «Μπουκέτου», τίς άρεσεις τών τυρεδών άναγνωστων μαζ. Ή 33η κλήρωσις τού Εβδομαδιαίου Λαχείου μας θά γίνη και πάλι εις τήν κλήρωσίδα τού «Γραφεία μας, την 25η Ιουλίου. Όσοι έπιθυσθησήν, δίνανται νά παρευρέσουν.

Επίσης δσοι έλα τών άναγνωστών τών έπαρχων κερδίζουν βιβλία, πρέπει νά μιά στεύλων τά σχετικά δελτία μέ τον τούς κερδίζοντας άριθμοις, άναγνωστές επάλιον τού δελτίου τό δύναμι των καθαρών, θά παλαύσουν δέ τά βιβλία των από τά «Υπαρχωτούς εις την έπαρχιας των, εις τά δύον θά πασταλή — ή πάντη — μετά σχετικού δημοσιευτικού καταλόγου, και έπειηγματική έγκρισις.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οι κ. κ. Β. Βασιλείου Πειραιαέν, Κ. Λασανέρης Φλόρινα, Π. Χρυσούλης Χαλάνδρη, Γερ. Κάντζης Μαραθώνος 55 'Αθηνα, Α. Καλογορίδης Κουκούνης 'Αθηνα, Π. Κονοταπάνης Σαλαμίνος 63 'Αθηνα, Σαρρέας Καλαμπάνα, Μ. Μότανη Σάτητων, Χρ. Σαμαράσης Πηλέζα, Ι. Χαλιβατζής Χαλκίς, Φρ. Σαμαράς Βόλου, Σωρ. Σαμαρογήλης Άλκαιανες 25 'Αθηνα, Χρ. Μανουσάκης Άγιου Φανούριου 48 'Αθηνα, Κ. Παλαιολόγος Καρδόλου 18 'Αθηνα, έκροδισαν άνα δύλιον τού «Μπουκέτου», διατιμούτος έτους θέλουν, έκ τών εύθυκτουσένων είς τήν Βιβλοθήκην τού «Μπουκέτου».

Η 36η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τά Δώρα)

Εις τήν 36ην κλήρωσιν τού Εβδομαδιαίου Λαχείου μας, ή 1ος άριθμός θά κερδίζει δλάχιδην τήν σειράν τών βιβλίων τής Βιβλοθήκης τού «Μπουκέτου». Έννέα κατά σειράν άριθμοι θά κερδίζουν από ένα δύλιο τον περιήρμου μυθιστόρημας «Ο Κατεάν Φάντασμα». Επί της πάντες οι άριθμοι οι ληγοντες εις τά δύο τελευταία ψηφία τού 1ου άριθμου θά κερδίζουν από ένα δύλιο τού «Μπουκέτου», διατιμούτος έτους θέλουν, έκ τών εύθυκτουσένων είς τήν Βιβλοθήκην τού «Μπουκέτου».

Οι άντρινες κερδίζοντες θά φέρνουν τό φύλλον μέ τό έντονον πάθος τού θαυματικούς άνθες περισσότερους και δύλια τούς ταχινόδαιμονέων ή μέσρο τών ταχινόδαιμονέων ιαστούς. Κατάς άναγνωστής δύνανται νά γοργάζει και δύλια κατί τιρά την έπαρχη περισσότερος επίλεκτης κερδόδωρος. Τά άποτελέσματα στά δύλια τού «Μπουκέτου».

Οι άριθμοις έπιθυσθησήν, δέννα πέραν τό φύλλον μέ τό άντρινον πάθος τού θαυματικούς άνθες περισσότερους και δύλια τούς ταχινόδαιμονέων ιαστούς. Τά άποτελέσματα στά δύλια τού «Μπουκέτου».

Οι κερδίζοντες πρέπει νά πετίσουν νά παραλίσουν τά δύλια τους τντάς τριών μηνών, άλλως δέν εύθυκτως είχαν πάθος τού «Μπουκέτου».

ΚΙ ΛΙΓΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Λόγω λωπούδητες κοινωνιάς :

— Ξέρεις, φίλε μου, έπειτα θύμα μιᾶς... δικαιοστικής πλάνης! λέει ο έντονος.

— Πώς συνέβη αυτό; τόν ωτάπει οι άλλοι.

— Με άδικωσαν γιατί την κλαπή τής κυρά Μπονέ.

— Οι προσιτάς τά χρήματα....

— Ο κατηγορούμενος... — Αχ! κάριε πρόδερμε! Καί σεις άκαμψια ωτάπει γιατί αυτό; Δὲν φτάνουν ή φωνές πού άλωσαν από τη γνωστή μου....